

des som han bør for Theatret, uden i Forening og i Samklang med Theaterpersonalet, og dertil bauer netop en Indretning Veien, hvorved Kunstnerne opfordres til at udværlø deres Meninger med ham, og til at blive hørt, ikke blot som en Gunstbeviisning mod Enkelte, men som en Erkjendelse af Theaterpersonalets Værd og Betydning for Theatret selv. Jeg kan tænke mig en Personlighed som Theaterdirecteur, der maaskee snart kunde komme i Rivninger med et saadant Theaterraad; men jeg tillader mig at troe, at en saadan Personlighed heller ikke uden et saadant Theaterraads Tilstedeværelse vilde undgaae Rivninger, som ikke vilde have mindre indgribende Virkninger, fordi de maaskee ikke saasnart vilde fremtræde aabenlyst. Det kan ogsaa her, som ved mange andre Leiligheder, maaskee være Tilfældet, at en vis Sky findes hos den Overordnede for at gaae ind paa, hvad man har kaldet saadanne republikanske Indretninger, uagtet, naar de nogetsteds ere paa deres rette Plads, skulde det dog snarest være i hvad man ellers kalder Kunstnernes Republik, og man har jo dog hidtil talt om Videnskaberne og Kunsternes Republik, saa at republikanske Indretninger virkelig ikke der kunne være saa aldeles faldne ned fra Skyerne eller saa aldeles udenfor deres rette Plads. Men jeg troer, at naar man vil betragte det hele Forhold, som bør finde Sted mellem en Theaterdirecteur og et Theaterpersonale, saa vil man ogsaa finde, at et Theaterraad, hvad enten man vil stemple det som republikant eller ikke, langtfra at modarbejde dette Forhold, snarere vil bane Veien til et virkelig godt Forhold i Kunstens Rige.

**Madvig:** Det er ikke mig, der under Discussionen har opstillet Sammenligningen mellem Republik og Monarchie; jeg har slet ikke betragtet denne Institution fra nogen politisk Side; men jeg vil dog bemærke, at Videnskaberne og Kunsternes Republik er det videnskabelige og kunstneriske Liv, der ikke har Noget at gjøre med Embeder, og de Folk, der virke i en Ansættelse ved Kunst og Videnskab, ere som Embedsmand aldeles udenfor Videnskaberne og Kunsternes Republik (Saa?). Ja, det ere de ganske vist. Som Forfatter, som Videnskabsmand er jeg Medlem af Videns-

skaberne Republik, men som kongelig dansk Professor har jeg en anden Stilling. Det er slet ikke fra denne Side man maa tage Sagen; men man maa tage den saaledes, som dens Udførelse rimeligvis vilde vise sig efter Væffaffenheden af den Anstalt, hvor man vil, at denne Indretning skal finde Sted. Jeg indrømmer fuldkommen, at en god Theaterdirecteur bør virke i Samklang med Kunstnerpersonalet, og at det er en stor Mangel, hvis han ikke stræber derefter; men jeg troer ikke, at et saadant Theaterraad med ubestemt Autoritet er den bedste Veien, hvorved en saadan Samstemning bringes tilveie, og jeg troer, at det ikke her nytter at tage Hensyn til formodede Personligheder, der enten ville virke noget Godt derved eller ikke, eller som kunne corrigeres derved; thi jeg troer, at, var Personligheden lidet skiftet til at virke uden et saadant Theaterraad, saa maatte man søge andre Midler; men jeg troer ikke, man vilde faae bødet paa Manglerne ved et Theaterraad og en Samvirken dermed. Ved Theatret er der, naar man endelig vil have en Sammenligning mellem Monarchie og Republik, Spørgsmaal om, hvorledes en kraftig, daglig Virksomhed, der ikke noget Dieblisk horer op, til hvilken Proven og Forberedelsen ikke horer op, bedst skal bringes tilveie og holdes i Gang, og jeg antager rigtignok for min Deel, at en Tilnærmelse til den monarchiske Form er paa sin rette Plads der, ligesaavel som overalt andetsteds, hvor en Virksomhed kraftig skal sættes i Gang og holdes i Gang, og især ved en Virksomhed, som væsentlig gaaer ud paa at præstere Noget, til hvis Betragtning Gæster indbydes, der skulde betale derfor. Hvor Betingelserne ere saadanne, troer jeg virkelig, at et hyppigere fremtrædende beraadslaende Element, bestaaende af ikke ganske saa Personligheder, ikke er paa sin Plads. Det gjorde mig meget ondt, at den ærede Ordfører fandt sig smerteligt berørt ved Noget; jeg skulde have yttret om pecuniær Indflydelse paa Theaterpersonalet. Jeg troede virkelig, da jeg talte — og jeg troer det endnu —, at jeg har talt saaledes, at jeg paa ingen Maade tilfædte Altelten for Theatrets Kunstnere; jeg troer ikke, at jeg hentydede til det Mindste, der